No. 90. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 26 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De Provinciale Staten van Zuid-Holland ter zake der Hoogheemraadschappen, dijk- en polderbesturen.

II.

De Staten van Zuid-Holland, wel wetende dat dezelfde of soortgelijke misbruiken, als die door den heer VAN VOLLENHOVEN in Schieland waren aangetast, ook tegen vele andere collegien van dien aard bestaan, besloten eens vooral grondbeginselen vast te stellen, volgens welke bij eene eventuële verandering de reglementen der Heemraadschappen, dijk- en polderbesturen zouden gewijzigd worden; men benoemde ten dien einde eene commissie, die tegen de volgende vergadering een ontwerp daartoe zou voorbereiden en aan de goedkeuring der Staten onderwerpen.

De geheele questie in Schieland is daaraan thans ondergeschikt en het belang der ingelanden één geworden met dat van bijna alle landbezitters in Zuid-Holland; ja, zijn in eene provincie de verkeerde beginselen eens aangenomen, het kwade voorbeeld zal ook elders spoedig navolging vinden.

En dien weg ten verderve heeft men ingeslagen: bij al de duisterheid, die de vergaderingen onzer Provinciale Staten omringt, is echter iets uitgelekt dat den weinigen moreelen invloed van dat collegie geheel vernietigd. In het ontwerp van algemeene beginselen werd bij art. 5 voorgesteld: dat alle betrekkingen bij de collegien in questie tijdelijk zullen zijn; en bij eene slotbepaling: dat deze beginselen (dus ook dat van art. 5) op de tegenwoordige bestuurders niet zullen worden toegepast.

Niemand twijfelde of het beginsel van art. 5 zou zoo als de commissie het voorstelde worden aangenomen; het uitdrukkelijk verlangen van alle belanghebbende ingelanden, het gezonde verstand, alle begrippen van regt en billijkheid spraken te luide dan dat hieromtrent eenige vrees kon bestaan. — De slotbepaling was er bovendien *comme pour dorer la pillule* bijgevoegd; de leden der Staten, zelfs voor zoo ver zij bestuurders van eenig waterschap waren of vrienden en familie in zulk een collegie hadden, konden in het principe berusten, daar zij door tevens de slotbepaling aan te nemen zich persoonlijk tegen het gevaar niet weêr ingekozen te worden konden vrijwaren.

De eenige zorg der vrienden van vooruitgang was dus maar dat ook die treurige slotbepaling, waardoor de weldadige strekking van art. 5 nog geruimen tijd eene doode letter zou blijven, zou worden aangenomen; alleen om dit te voorkomen werden eenige pogingen aangewend; omtrent het principe zelf was men gerust.

Doch hoe viel ieder uit de wolken toen het resultaat der stemming van de Provinciale Staten het eerst door de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* (van 12. Julij No. 84) en vervolgens door het *Handelsblad* bekend werd gemaakt. Was dan de slotbepaling aangenomen, en hadden de Staten de tegenwoordige bestuurders tegen den onwil der belanghebbenden gedekt? Dan zou ten minste na het uitsterven der tegenwoordige bestuurders het weldadig principe der amovibiliteit in het leven treden? — maar erger heeft plaats gehad: de Provinciale Staten hebben het beginsel van tijdelijke aanstelling verworpen en met eene meerderheid van 50 tegen 30 stemmen besloten dat alle aanstellingen in het vervolg voor levenslang zullen plaats hebben.

De onbillijkheid van dit principe springt te zeer in het oog dan dat wij ons niet schamen zouden die bij *onze* lezers te betoogen. Wie zoo conservatief is dat hij een onbekwaam of oneerlijk ambtenaar levenslang wenscht te behouden, *alleen omdat hij nu éens ambtenaar is*, zal wel voor geene reden vatbaar zijn — en zou bovendien de *Vlissingsche Courant*, indien ze hem ooit in handen kwam, wel als een gloeijend ijzer van zich werpen. (1)

Wij maken alleen de volgende aanmerkingen:

1°. Wij hebben nimmer van het politiek inzigt der Staten van Zuid-Holland veel verwacht: de werkzaamheden hebben nog nooit eenig belangrijk resultaat opgeleverd, en de keuze voor de Staten-Generaal waren in den regel slecht en uiterst inconsequent.

2°. Dat men echter zoo ver zou durven gaan hadden wij met geene mogelijkheid *kunnen* verwachten. — Wel is waar, vele leden der Staten zitten in de collegien, waarover gehandeld werd, meerdere nog hebben er vrienden en bloedverwanten in, doch juist daarom eischt de kieschheid dat men zich noch de zijnen, wanneer de belanghebbenden periodieke aftreding verlangden, door keuze voor het leven *opdrong*.

3°. Daar men echter niet veronderstellen mag dat een dergelijk beginsel van eigenbelang zóó algemeen is dat vijf achtste der Provinciale Staten dáárdoor gedreven zijn, tegen beter weten in te stemmen, volgt hieruit dat de staatkundige ontwikkeling der leden van dat collegie nog in hare kindschheid is, ja het ter goeder trouw verwerpen van beginselen als dat van art. 5 verraadt *politische onnoozelheid*.

En dat zelfde collegie, kiest een deel onzer lands-vertegenwoordiging!

Wij zeiden in No. 79:

Hoe zouden de gekozene meer staatkundig inzigt, meer kennis van de behoeften onzes tyds hebben dan de kiezers? Waar het kies-collegie zoo uitstekend slecht is kan de keuze onmogelyk goed uitvallen.

Het is misschien niet ongepast aan bovenstaande woorden *by deze gelegenheid* te herinneren. — Het gedrag der Provinciale Staten is de natuurlijke commentaar op menige stem door hunne afgevaardigden (representanten van het Nederlandsche volk bij wetduiding) *uitgebragt*.

Maar kan de zaak nog verholpen worden? Gelukkig is het daartoe nog tijd. De Koninklijke bewilliging, volgens art. 220 der grondwet noodig, moet gevraagd en verkregen worden: den belanghebbenden staat dus nog een weg open om hun regt te doen gelden, en van de onbillijke uitspraak der Staten van Zuid-Holland in appel te komen. Die gelegenheid zal niet verzuimd worden: de mannen die in Zuid-Holland de belangen van het algemeen met ijver voorstaan, zullen zich, wij zijn er overtuigd van, eerbiedig, doch met klem van redenen, en met die warme overtuiging, welke het gevolg is van het bewustzijn belangeloos eene goede zaak voor te staan, aan den Koning wenden, en wij twijfelen niet of Zijne Majesteit *boven* alle partijen staande, zal hier het ware belang zijner onderdanen tegen de eischen der aristocratie weten te handhaven.

(1) Niet onaardig zegt de schrijver van het aan de Nieuwe Rotterdamsche Courant ingezonden stuk: „Wij hadden van de „Provinciale Staten van Holland, die eenen LUZAC en THORBECKE „kozen, meer liberaliteit verwacht, doch nu blijkt het dat die „keuze slechts eene fijne, diepe ironie was, om de natie te too„nen dat men voor een paar verlichte mannen in de Kamer niet „bang en genoegzaam overtuigd is dat zij daar tegen den heer„schenden geest der aristocratie toch niets vermogen."

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— Een Noord-Amerikaansch blad geeft een beknopt overzigt van de zeemagt der Vereenigde Staten, zoo als die in den aanvang dezes jaars was zamengesteld. Zij bestond, volgens die opgave, uit elf linieschepen, van welke vier op de werven waren, en twee anderen zonder beduidende herbouwing buiten staat dienst te doen; vijftien fregatten, ook ten deele op de werven; zeventien sloepen van oorlog; behalve zes anderen, tot wier aanbouw bevel was gegeven; acht brikken van verschillend caliber; acht schooners; na de vernieling der *Missouri* nog vijf stoombooten, en eindelijk drie provjandschepen. Aan officieren ontbreekt het deze vloot niet, want men telt acht en zestig kapiteins, zes en negentig commandeurs en driehonderd twee en dertig luitenants, behalve de vele mindere officieren, stuurlieden enz. Bovendien bezoldigen de Staten nog een generaal van marine, een luitenant-kolonel, vier majoors, dertien kapiteins en veertig luitenants.

Het Engelsch blad, dat deze opgave overneemt, maakt daarbij de opmerking, dat de Noord-Amerikanen slechts een betrekkelijk gering aantal goed geoefende inlandsche matrozen op hunne vloot tellen, en dat het meestal onderdanen der Britsche Kroon zijn welke daarop de beste diensten verrigten.

Laatstgenoemd blad laat hierop ook een vlugtig overzigt van den staat der Russische zeemagt volgen, die in 1839 vijftig linieschepen en vijf en twintig fregatten telde, en sedert, behalve met eenige stoomschepen, niet aanmerkelijk vermeerderd is. Het doel dezer voortgezette opgaven en vergelijkingen blijkt te zijn, de Engelsche Regering tot het voortdurend aanbouwen van schepen en het op ontzagverwekkenden voet houden van hare marine aan te sporen, naardien het de mogelijkheid veronderstelt dat de tijd eens komen zal op welken zij aan de vereenigde scheepsmagt van Frankrijk, Rusland en de Vereenigde Staten het hoofd zal moeten bieden, als wanneer het niet voldoende zijn zou dat de hare slechts die van ééne dezer Mogendheden overtrof.

DUITSCHLAND.

— De *Allg. Preusz.-Zeit.* behelst het volgend berigt, gedagteekend uit Stetten, 12. dezer:

Een meisje uit Kammin, met de dame bij welke zij in dienst is reizende, heeft voor de poort van Zittau, op den straatweg naar Bautzen, een bijna geheel met aarde bedekten, zilveren, zwaar verguldden, van boven met een kleinen robijn voorzienen ring gevonden, die aan de eene zijde een relief bevat, hetwelk de kruisiging van Christus vertoont, terwijl men aan de andere zijde martelwerktuigen, ladders, geesels, hamers enz. ziet afgebeeld. Inwendig leest men duidelijk deze woorden: *D. Martino Luthero Catharina v. Boren. d.* 31. *Octbr.* 1525. (dat is: *Aan Dr. Maarten Luther, door Catharina v. Boren*, 31 *October* 1525).

Het buiten allen twijfel oude werk is met groote zorgvuldigheid vervaardigd; de ring zelf, waarschijnlijk door een trap met den voet, eenigzins verbogen, maar overigens goed bewaard.

Naardien, zoo als gewoonlijk wordt aangenomen, het huwelijk van den grooten Hervormer in Junij 1525 plaats greep, zoo schijnt deze ring naar bovenstaanden datum te oordeelen, niet zoo zeer de trouwring te zijn, als wel een' die hem door zijne kort te voren gehuwde gade tot herinnering aan den in de gevolgen zoo rijken 31. October 1517 geschonken is, voor welke opvatting de dagteekening en de zinnebeeldige gift op dit kleinood pleiten. Dit kleinood bevindt zich thans, door aankoop in het bezit van den geheim justitieraad *van Plötz*, te Kammin.

— De in Parijs en Londen zoo beroemde *Polka* is eene Boheemsche dans van nieuwe uitvinding. Een landmeisje, 't welk in Eldekostelets, 3 uren van Praag, diende, danst denzelven 's Zondags tot tijdverdrijf en zong daarbij eene aardige melodie. De heer *Jos Neruda* zag haar nu en dan dansen en componeerde eene passende muziek, naar welke deze dan het eerst in het stadje Eldekostelets openlijk werd gedanst. Eerst toen dezelve in Praag werd ingevoerd, bekwam hij den naam van *Polka*, van waar dezelve naar Parijs, Londen, New-York, enz. werd overgebragt. De uitvindster is thans gehuwd en woont in het Boheemsche plaatsje Brandeis, bij Kostelop.

FRANKRIJK.

— Het dagblad *le Rhône* deelt het volgende, uit Verdun gedagteekende verschrikkelijke voorval mede: »Sedert geruimen tijd was de pachthoeve »*de Roode Ster*" het tooneel van talrijke twisten in de familie des pachters geweest, die zelfs zoo hoog geloopen waren, dat de politie zich genoodzaakt vond tusschen beiden te treden. Op den avond van 30. Junij was de oudste zoon des pachters *Baudin* later dan gewoonlijk te huis gekomen, zoo dat de vader reden meende te hebben hem hierover te onderhouden. De ongelukkige zoon hoorde de vaderlijke verwijtingen stilzwijgend aan, maar omstreeks 2 ure des nachts toen allen in diepen slaap lagen, wapende hij zich met eene bijl; besteeg het bovenste der woning, waar zijne broeders sliepen, en bragt hun verschrikkelijke slagen met het moordtuig toe, ten gevolge waarvan zij dood op de plaats bleven. Vandaar begaf hij zich naar de slaapkamer zijner ouders, welker deur hij gesloten vond; deze hieuw hij met zijn bijl aan stukken en weinige oogenblikken daarna bezweken de beide arme ouders onder de verwoede en dolzinnige slagen des moordenaars. Daarop spoedde de bouswicht zich naar buiten en stortte zich in den naburigen vloed, waar zijn hoofd en ligchaam tegen de vooruit springende klippen verbrijzeld werd. Zoo vonden den volgenden dag eenige visschers zijn lijk. In een der vestzakken van den moordenaar vond men een briefje, waarin hij verklaarde, dat hij dezen vijfdubbelden moord begaan had, dewijl zijn ouders zijne beide broeders boven hem hadden voorgetrokken.

— Zondag den 14. is een kind van 13 à 14 jaren, door eenen aanval van vallende ziekte aangetast, in de haven der stad Condé (Nord) gevallen, en ten minste een uur onder water gebleven. Toen het eindelijk gelukte, hem op te halen, was hij nog onder den invloed van zijne kwaal, en had er geene verstikking plaats gehad. Dit voorval verdient de opmerking der leden van de faculteit.

— Voorleden Woensdag wilde iemand te Parijs eene cabriolet beklimmen, doch vond den voerman slapende, zoo hij eerst dacht. Te vergeefs stiet hij hem aan, want de man was aan eene beroerte gestorven. Men vond op zijnen arm de navolgende inscriptie getatouëerd: *Jean Joseph*, gevonden op het plein voor het hotel de Ville in 1806, twee jaren oud zijnde. Die man had eigentlijk geen te huis komen, bragt twintig uren daags in zijne crabriolet door en behielp zich des nachts in den stal van zijnen meester.

NEDERLANDEN.

— Van den Helder schrijft men van den 19. Julij: »Op heden is alhier van Vlissingen binnengekomen Z. M. nieuw gebouwd stoomschip *Cycloop*, onder bevel van den kapitein luit. ter zee *J. F. A. Coertsen*. Genoemd stoomschip zal hier gestationeerd blijven, om bij voorkomende gelegenheid de stoomdienst alhier te verrigten. Hetzelve heeft Z. M. stoomschip *Curaçao* afgelost, hetwelk spoedig uit Hellevoetsluis naar West-Indiën zal vertrekken, ter vervanging van het stoomschip *de Etna*, hetwelk, onder bevel van den luit. ter zee 1. kl. *van Manen*, van daar te Hellevoetsluis is teruggekomen."

— In den *Kunst- en Letterbode* van 19. *July* vindt men een verslag van Dr. *Lobry van Troostenburg de Bruyn*, uit Voorts, wegens eene loodvergiftiging. Deze geneesheer werd geroepen bij eenen schilder, wiens drie kinderen sedert eenige dagen zeer ongesteld waren. Daar hij loodvergiftiging vermoedde, deed hij onderzoek, en vernam, dat er voor drie dagen, in een klein, laag en gesloten vertrek, gedurende den achtermiddag en avond, eene groote hoeveelheid oud lood was gesmolten, en dat de kinderen in dit vertrek den middag en nacht hadden doorgebragt. Zijn vermoeden bevestigd vindende, behandelde hij de zieken, met dat gunstig gevolg, dat zij alle herstelden. De geneesheer voegt hierbij: »dat het te wenschen ware, dat handwerkslieden en kunstenaars meer bekend waren met de gevaren, die door onvoorzigtigheid voor zich en de hunnen uit de behandeling hunner materialen kunnen ontstaan."

— Uit Luxemburg wordt van den 17. geschreven, dat Z. M. de Koning-Groothertog, bij besluit gedagteekend Walferdange den 12., den baron von *Blochausen* bepaaldelijk benoemd heeft tot Staats-kanselier van het Groothertogdom.

Voorts blijven de berigten melding maken van de luisterrijke feesten, welke gedurende het verblijf van Z. M. in het Groothertogdom plaats hebben, op de wijs zoo als zulks vroeger is aangekondigd. Den 11. heeft Z. M. op het hotel van den gouverneur verschillende audientien verleend. Het feest, door de stad aan Z. M. gegeven was allerprachtigst. De geheele stad was bij die gelegenheid verlicht, en de huizen met bloemen, groen, vlaggen, enz. versierd. Het rijtuig van Z. M. was vol van de bloemen, welke men voor Hoogstdenzelven op den weg had gestrooid. Z. M. heeft het bal geopend met mevrouw *Pescatore*, echtgenoot van den burgemeester. Z. M. is tot 11 ure op het bal gebleven.

MENGELINGEN.

De Provinciale Staten van Vriesland.

In Vriesland heeft eene groote gebeurtenis plaats gehad. De Staten van dat gewest hebben het voorstel van den baron VAN HEEMSTRA aangenomen en zullen nu den Koning eerbiedig verzoeken, om eene herziening der grondwet, in overeenkomst met de behoefte des tijds. Reeds had men met belangstelling vernomen, dat dit voorstel door het Staatslid VAN HEEMSTRA gedaan was en voorloopig zoodanig gunstig was opgenomen, dat de Provinciale Staten den voorsteller als lid der Staten Generaal hadden verkozen. Het had evenwel kunnen gebeuren, dat de Staten het voorstel in deszelfs beginsel goedkeurden, den ijver van den ontwerper loofden, den geest, welke in zijne begrippen doorstraalden, prezen, hem waardig keurden om in 's lands vergadering zitting te nemen, en toch zouden hebben teruggedeinsd voor eene tenuitvoerlegging van het voorstel zelf. Thans is alle twijfel opgeheven; openlijk is het verkondigd, dat de Staten van Vriesland het voorstel van den heer VAN HEEMSTRA hebben aangenomen; zijne denkbeelden maken zij tot de hunne en zullen nu van den Vorst eene algemeen gewenschte verbetering onzer instellingen afsmeken. Voorwaar geen loffelijk voorbeeld! De Vriezen toonen, dat zij de vrijheid in den constitutionelen zin begrijpen en in den tegenwoordigen tijd van meer staatkundige verlichting, zich denzelfden naam nog waardig maken, welke reeds van ouds aan hunne voorouders werd gegeven. Het is te wenschen en te verwachten, dat het prijzenswaardig voorbeeld der Vriezen in het vervolg weerklank en navolging zal vinden bij de andere provincien, en dat zoo doende zonder ophef en zonder beweging, even goed als bij een algemeen petitionnement, de wensch der natie op eene bescheiden en legale wijze mogen bekend worden gemaakt aan den Koning. Zoodanig eene wijze van verzoeken is volkomen legaal; art. 149. van de grondwet geeft aan de Provinciale Staten de bevoegdheid, om, aan het algemeen bestuur verzoeken te doen over onderwerpen, bij welke hunne gewesten belang hebben; en welk gewest is er van ons rijk, dat geen belang heeft bij de verbetering onzer grondwettelijke instellingen? Zoodanig eene wijze van verzoeken is niet alleen legaal; zij is statiger en rustiger dan een algemeen petitionnement, hetwelk door de ministerielen doorgaans aan opruijing wordt toegeschreven. Het is ook gemakkelijker en regelmatiger tot stand te brengen bij de elf provinciale vergaderingen, dan bij de gansche bevolking. Het maakt eindelijk misschien meer indruk, omdat de leden der Provinciale Staten, die persoonel bevoordeeld zijn bij den tegenwoordigen stand van zaken, al sterk doordrongen moeten zijn van het gebrekkige van dien stand en al veel ontzag moeten hebben voor de openbare meening, om een voorstel aan den troon in te dienen, hetwelk de vermindering van hun eigen magt kan ten gevolge hebben. Intusschen steekt bij dit gedrag der Vriezen, vragende om herziening der grondwet, duister af de houding van die provincien, in welke over dit gewigtig staatsbelang eene zoo verregaande onverschilligheid aan den dag gelegd wordt, dat in dezelve het eene jaar de voorstanders van de herziening en het andere jaar de tegenstanders van dien maatregel met overgroote meerderheid wordt verkoren. Met belangstelling mag men nu te gemoet zien, de wijze, op welke het verzoek der Vriezen bij de Regering zal worden opgenomen. Zal de heer VAN HALL nu verder nog zeggen, dat hij geene publieke kent dan in de kamers? Zal hij alle wenschen, daar buiten geuit, blijven beschouwen als opruijingen van eenige Couranten? Zal hij het verzoek der Vriezen in den wind slaan? Zal hij verder ontkennen, dat eene herziening der grondwet, de wensch is van Vriesland; zal hij zich het onhoudbare zijner stelling ontveinzen of verbergen, indien de stap der Vriezen eens wierd gevolgd in de andere provincien? Zal de heer VAN HALL nu overtuigd worden van hetgeen wij vroeger reeds hebben betoogd, dat onze tegenwoordige constitutie geen steun aanbiedt aan de regering, wanneer de ontevredenheid eenmaal bij alle de klassen der maatschappij en tot in den boezem der provinciale vergaderingen doordringt, zoo als dit tijdens onze vereeniging met Belgien in de zuidelijke provincien volledig werd bewezen? Zal de heer VAN HALL eindelijk nu begrijpen, dat in de grootere provincien de invloed van commissarissen des Konings niet vermogend is, om besluiten tegen te houden, strijdende met het ministerieel besluit? In kleinere provincien is dat gemakkelijker; daar kan men op het geringe aantal stemmen werken, door broederlinten, certeekenen, pensioenen; en aan den gemoedelijke, die dit alles niet begeert, een tienden predikant te beloven.

Nu het voorstel is aangenomen, heeft de verkiezing van den heer VAN HEEMSTRA, in de Staten Generaal eene hooge staatkundige beteekenis; het is eene manifestatie van hetgeen eene onzer meest beduidende provincien krachtig begeert. Het is te verwachten dat de baron VAN HEEMSTRA aan deze gewigtige nationale roeping met eer zal voldoen en in 's lands vergaderzaal naast eenen VAN GOLTSTEIN en eenen VAN RECHTEREN roemrijk voor Neêrlands belangen zal optreden.

(*Avondblad.*)

DE SPOKEN IN DE GROOTE STEDEN.

(Naar het Deensch van Andersen.)

Wij gelooven niet meer aan spoken; wij gelooven niet meer, dat de dooden in hunne witte gewaden den levenden in het middernachts-uur verschijnen. In de groote steden zien wij ze evenwel. Bij maneschijn, wanneer des winters de scherpe noordewind over de sneeuw giert, en wij ons digter in onzen mantel wikkelen, zien wij de vrouwelijke, in het wit gekleede wezens, in ligte zomerdragt ons wenkende voorbij zweven. Den giftigen adem des grafs blazen zij ons aan. Vertrouw de rozen op hare wangen niet; want geschilderd is het doodshoofd. Haar glimlach is de glimlach der wanhoop of der dronkenschap. Zij zijn dood — doch verschrikkelijker dood dan onze afgestorvenen. Hare ziel hebben zij begraven; haar ligchaam gaat spokend rond, en zoekt naar menschenbloed, even als de Vampyr, om zich daarmede te laven. Daarom wenkend zij zich vast aan den ârmsten man, aan den ruwsten knecht; aan hem, voor wiens aanblik zelfs mannen vol schrik terug deinzen. Dat zijn ontzettend ongelukkige geesten, die niet met de morgenschemering in hunne graven afdalen; neen dan worden zij door de droomen der wanhoop opgezocht, die als de nachtmerrie hunne borst omspannen, en haar van de verachting der menschen, van een beter leven hier op aarde voorzingen, en tranen stroomen over hare beschilderde wangen neder. Om droomen te verjagen grijpen zij naar den beker, en het doodelijk stempel der vergiftiging staat den eerstvolgenden nacht, wanneer zij weder spoken, duidelijker op hun gelaat. »Red mij! nog ben ik slechts half dood; er zijn oogenblikken, waarin ik nog gevoel dat eene ziel in mij leeft!" roept vaak zulk een ongelukkige; maar vol schrik vlieden allen, welke de grafstem hooren, en zij, de halfdoode, heeft geene kracht meer, om het doodkistdeksel der betrekkingen en de zware aarde der zonde van zich af te wentelen.

[illegible]

HET VOORREGT VAN GEPROMOVEERDE DOCTOREN.

In zekere gemeente, waar vroeger de Plattelands heelmeesters de handen vol werk hadden, waarop tegenwoordig doctoren en apothekers los gaan, klaagde eene vrouw bij een doctor, dat de dood van een harer huisgenooten welligt aan de behandeling van den, door haar geraadpleegden Plattelandschen heelmeester te wijten was, waarop deze antwoordde: dat het zonde en schande en tegen de wet was, *dat een Plattelands geneesheer zoo een zieke liet sterven.* — ergo: — het antwoord staat boven aan.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26. Julij. Sedert den 25. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

De Dankbaarheid, P. F. Hollander, Riga, lijnzaad; Drogther, E. Shore, Manthanzas, suiker, Nephtunis, D. Meesman, Riga, hennipzaad; Caroline, W. Hargarg, Havannah, suiker; le Sans Repos, J. Lahlfeld, de Jonge Johanna, J. Dillewijns, beide Londen, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Martin Friedrich, J. E. Krafft, Elise en Anne, T. T. Neujahr, Louise, P. Zeplier, Theklar, B. Harmsen, Ludwig, J. R. Andries, alle Riga, Claudine, Cathrine, C. L. West, Bolder, Emilie, J. S. Bradheving, Emelie, J. C. Spiegelberg, Paulina, F. Bradheving, Alexandrine, N. Permien, alle Oostzee, Anna Catharina, W. H. Dijk, Avontuur, de kleine Hans, H. N. Koops, Windau, alle ballast; Amalia, J. de Ruiter, Londen, schors; Catharina, H. Kraft, Archangel, Elise, P. E. Ahrens, Oostzee, die frau Martha, P. J. Bester, Cronstad, alle ballast; Rester, F. F. Pedersen, Haul, olij en haver; de Valk, T. Claessens, Rotterdam, wijn.

Van Gend gezeild:

Johanna Frederika, J. L. Thaden, Hamburg, stukgoed.

— Heden is uit zee alhier ter reede gearriveerd, 's Rijks stoomschip Cerberus, kommandant de luitenant ter zee 1. klasse J. Maij.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

25 Julij 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 7.80	Winter garst	f 4.25
N. dito dito	» 7.50	Zomergarst	» 4.25
J. Walch. dito	» 8.25	J. Paardenboonen	»
Nieuwe dito	» 8.00	W. Witte Boonen	»
N. Rogge	» 5.30	W. Bruine dito	»
W. Groene Erwten	» 6.00	N. W. Paardenboonen	» 4.40
Z. dito	»	N. Z. dito	» 3.90
Koolzaad	» 11.75	Raapolie	f 40.50 p. v.
W. dito	»	Patentolie	» 43.00 »
St. Joosland dito	»	Lijnolie	» 56.00 »
Haver	» 5.00	Raapkoeken f	de 1040 st.
Boekweit	» 5.50	Lijnkoeken »	9.40 » 1040 »

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.